

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДРС)

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011, тел./факс (044) 239-76-40
E-mail: inform@drs.gov.ua, Сайт: www.drs.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 39582357

від _____ № _____ на № _____ від _____ 20__ р.

РІШЕННЯ
про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» розглянула проєкт постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типових форм договорів відповідального зберігання та резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву» (далі – проєкт Постанови), надісланий листом Міністерства економіки України від 25.06.2024 № 27-04/45455-03.

За результатами проведеного аналізу проєкту Постанови та аналізу його регуляторного впливу на відповідність вимогам статей 4, 5, 8 і 9 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (далі – Закон), ДРС

встановила:

В пояснювальній записці до проєкту Постанови зазначено, що метою прийняття проєкту Постанови є забезпечення виконання Закону України «Про державні резерви» від 09.08.2023 № 3310 - ІХ (далі – Закон № 3310), в частині затвердження типових форм договорів відповідального зберігання та резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву.

Проєктом постанови передбачається затвердження типової форми договору про відповідальне зберігання матеріальних цінностей державного матеріального резерву та типової форми договору резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву з резервантом (резидентом).

За результатами опрацювання вищезазначеного проєкту Постанови, повідомляємо про наявність зауважень до типової форми договору резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву з резервантом (резидентом) (далі – Форма договору).

Державна регуляторна служба України

РІШЕННЯ № 270 від 18.07.2024

Підписав: Кучер Олексій Володимирович

Сертифікат: 6FA97849F1B2570D04000008869000025DF0300

Дійсний: з 12.06.2024 11:11:30 по 12.06.2025 11:11:30

Формою договору у пункті 3.2. «Власник зобов'язується:» у наступній редакції викладено підпункт 2) «довести Резерванту план проведення державних заходів нагляду (контролю), визначених статтею 16 Закону № 3310.

Звертаємо увагу розробника, що відповідно до частини першої статті 16 Закону № 3310 центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, здійснює державний нагляд (контроль) за формуванням, зберіганням, освіженням, відпуском матеріальних цінностей державних резервів шляхом проведення планових та позапланових перевірок відповідальних зберігачів, резервантів, підприємств, установ та організацій незалежно від форми власності, у тому числі на яких створені мобілізаційні резерви, у порядку, встановленому Законом України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» (далі – Закон про нагляд (контроль)), з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

Правові та організаційні засади, основні принципи і порядок здійснення державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, повноваження органів державного нагляду (контролю), їх посадових осіб під час здійснення державного нагляду (контролю) визначені Законом про нагляд (контроль).

Відповідно до частини першої статті 5 Закону про нагляд (контроль) річні плани здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) на відповідний плановий період з урахуванням узгоджених дат початку та строків здійснення визначених у плані здійснення комплексних заходів державного нагляду (контролю) затверджують органи державного нагляду (контролю), оприлюднюють на своїх офіційних веб-сайтах та вносять відомості до інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю) до 1 грудня року, що передуює плановому.

Тобто норми Закону про нагляд (контроль) не містять зобов'язання для органів державного нагляду (контролю) обов'язкового, персоналізованого, доведення до кожного із суб'єктів господарювання плану проведення заходів державного нагляду (контролю).

Слід зауважити, що змістом статті 16 Закону також не передбачено норму, яка б зобов'язувала доводити до відома відповідального зберігача та/або резерванта (резидента) план проведення заходів державного нагляду (контролю).

Таким чином, у випадку затвердження постановою Кабінету Міністрів України Форми договору у запропонованій редакції на законодавчому рівні буде закріплено зобов'язання центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів, доводити до відома відповідального зберігача та/або резерванта (резидента) план проведення заходів державного нагляду (контролю).

У свою чергу відповідальний зберігач та/або резервант (резидент) отримує право вимагати виконання зазначеної норми від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних резервів.

Також зазначаємо, що термінологія «довести до відома» потребує уточнення, яким саме чином буде відбуватись інформування.

Можливо план проведення заходів державного нагляду (контролю) буде надсилатись рекомендованим листом та/або за допомогою електронного зв'язку або буде вручатись особисто під розписку керівнику чи уповноваженій особі суб'єкта господарювання, порядок зазначених дій так само має бути відображений в умовах Форми договору.

Пропонуємо розробнику переглянути доцільність викладення підпункту 2) пункту 3.2. Форми договору у запропонованій редакції.

До того ж, проаналізувавши проєкт Постанови встановлено, що проєкт направлено до ДРС 25.06.2024 року, а додане повідомлення про оприлюднення проєкта акта, датовано 14.06.2024 року, вищевказане призводить до порушення вимог статті 9 Закону, а саме дотримання розробником мінімального строку оприлюднення проєкту регуляторного акта.

Невиконання вимог зазначеної статті є порушенням принципу прозорості та врахування громадської думки, що є однією з підстав прийняття ДРС рішення про відмову в погодженні проєкту регуляторного акта.

Крім того, постановою Верховного Суду від 27.11.2018 у справі № 826/2507/18 колегія суддів дійшла висновку, що недотримання регуляторним органом принципів державної регуляторної політики та встановлених Законом процедур при прийнятті регуляторного акту є підставою для визнання такого акту протиправним та нечинним.

Також при опрацюванні проєкту Постанови ДРС встановила, що Мінекономіки під час його підготовки не дотримано вимог статей 4, 5 та 8 Закону.

Звертаємо увагу, що відповідно до вимог статті 5 Закону, забезпечення здійснення державної регуляторної політики включає, зокрема: недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти.

Крім того, засадами державної регуляторної політики, визначеними Законом, встановлюється необхідність доведення регуляторним органом доцільності прийняття та впровадження в дію кожного окремого регуляторного акта.

Відповідно до вимог статті 21 Закону, ДРС приймає рішення про погодження або про відмову в погодженні проєктів регуляторних актів з урахуванням як самого проєкту акта, так і супровідних до нього документів, визначених цим Законом, обов'язковим серед яких є, насамперед, аналіз регуляторного впливу цього проєкту акта (далі – АРВ).

У цьому випадку наданий розробником АРВ до проєкту Постанови не в повній мірі відповідає вимогам Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 11 березня 2004 р. № 308 (далі – Методика).

Так, у розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» АРВ розробник повинен визначити всі прийнятні альтернативні способи досягнення цілей державного регулювання, обрати для проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей не менше двох альтернатив, стисло описати їх та навести аргументи щодо переваги обраного способу.

Як альтернативні способи розробник повинен розглянути можливість розв'язання проблеми за допомогою ринкових механізмів, проаналізувати існуюче правове регулювання відносин, у сфері яких виникла проблема, та визначити, чи може проблема бути розв'язана за допомогою чинних регуляторних актів (схоже регулювання вже запроваджене в існуючих актах) або внесення змін до них.

Доцільно розглядати лише адекватні та реалістичні альтернативи, тобто такі, які спроможні розв'язати існуючу проблему, можуть бути реально впроваджені та виконані на практиці.

Однак розробник обмежився формальним описом вигод і витрат держави, громадян та суб'єктів господарювання від застосування обраних альтернатив.

Під час розгляду інформації, наведеної розробником у таблицях «Оцінка впливу на сферу інтересів держави» та «Оцінка впливу на сферу інтересів громадян» встановлено, що розробник не проаналізував вигоди для держави та витрати для громадян за альтернативами 2 та 3.

При цьому, визначена розробником альтернатива 1 «Залишення ситуації без змін» для держави, громадян та суб'єктів господарювання взагалі не проаналізована.

У зв'язку з цим, необхідно здійснити відповідні розрахунки витрат для суб'єкта господарювання згідно з Додатком 4 до Методики, які взагалі відсутні в АРВ.

Інформуємо, що аналіз вигод та витрат показує соціальну та економічну доцільність запропонованого регулювання, допомагає оцінити вплив, який може мати регуляторний акт на інтереси різних груп (держави, громадяни, суб'єкти господарювання).

Підсумовуючи викладене, вказані обставини унеможливають надання об'єктивної оцінки тому, наскільки обраний розробником спосіб державного регулювання відповідає проблемі, що потребує врегулювання, та наскільки його застосування буде ефективним для її вирішення.

У розділі V «Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми» АРВ розробником не описано механізм дії запропонованого регулювання з урахуванням основних бізнес-процесів, які потрібно буде забезпечити суб'єктам господарювання для реалізації його вимог.

Звертаємо увагу розробника, що недотримання ним вимог Закону та Методики в частині визначення показників результативності регуляторного

акта не дозволить в подальшому належним чином провести відстеження його результативності, як це передбачено вимогами статті 10 Закону.

Виходячи з наведеного, за результатами проведеного аналізу проєкту Постанови та аналізу його регуляторного впливу встановлено, що проєкт регуляторного акта розроблений без дотримання ключових принципів державної регуляторної політики, визначених вимогами: статті 4 Закону, зокрема ефективності та збалансованості; статті 5 Закону, в частині недопущення прийняття регуляторних актів, які є непослідовними або не узгоджуються чи дублюють діючі регуляторні акти; статті 7 Закону, в частині планування діяльності з підготовки проєктів регуляторних актів, статті 8 Закону, в частині підготовки АРВ з урахуванням вимог Методики та статті 9 Закону, в частині дотримання розробником мінімального строку оприлюднення проєкту регуляторного акта.

Ураховуючи зазначене, керуючись вимогами частини четвертої статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», Державна регуляторна служба України

вирішила:

відмовити в погодженні проєкту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження Типових форм договорів відповідального зберігання та резервування матеріальних цінностей державного матеріального резерву».

**Голова Державної регуляторної
служби України**

Олексій КУЧЕР